

ke et nej. Vil sådanne bevægelser og partier i tilfælde af et nej blive inviteret til at være med til at diskutere, hvad der skal ske, som repræsentanter for det flertal i befolkningen, der har sagt nej til denne forfatning?

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Ja, naturligvis. Når Venstre er med til at sende et spørgsmål til folkeafstemning, vil vi respektere befolkningens afgørelse, uanset om det bliver et ja eller et nej.

Hvis det bliver et nej, kan vi ikke bare fortsætte og lade som ingenting. Vi skal overveje, om vi vil helt ud af EU og have en eller anden EØS-aftale, eller om man kan forestille sig, at vi kan reducere vores medlemskab på en anden måde, alt efter hvordan landet ligger i andre lande. Det ved vi jo heller ikke noget om i dag.

Jeg glæder mig, når det bliver Enhedslistens tur til at fortælle, hvad Enhedslisten ønsker i tilfælde af et nej. Det er jo især fra nejsiden, det har været meget, meget vanskeligt at få klar besked om, hvad man ønsker, når man ikke kan sige ja til et fremskridt i EU, men det må vi jo vente lidt med, til Enhedslistens ordfører kommer på banen.

(Kort bemærkning).

**Line Barfod (EL):**

Noget af det, Enhedslisten gerne vil have, er nedrustning i stedet for oprustning. Ifølge den forfatning, vi skal stemme om, skal alle landene forpligte sig til hele tiden at forbedre den militære kapacitet, og jeg vil gerne høre, hvad Venstre mener det betyder for mulighederne for, at vi kan nedruste. Eller ønsker Venstre faktisk, at vi skal til at opruste?

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Nu har vi jo lige lavet et forsvarsforlig her i Danmark, og vi ser ikke noget behov for at opruste yderligere. Men det, EU-traktaten beskæftiger sig med på forsvarsområdet, er, om vi kan udnytte vores materiel bedre ved at samarbejde og koordinere bedre; det er det, det drejer sig om i EU. EU kan ikke pålægge de enkelte lande at bruge en eller anden andel af budgettet på forsvar. Det ligger overhovedet ikke i kortene, det er stadig op til de enkelte lande, men det kunne jo godt være, at vi fik mere for pengene, hvis vi koordinerede bedre.

(Kort bemærkning).

**Line Barfod (EL):**

Det, jeg spurgte til, var nedrustning kontra oprustning, og hvad formuleringen om, at landene forpligter sig til at forbedre deres militære kapacitet, betyder. Kan vi nedruste, eller vil Danmark være forpligtet til at opruste? Her taler jeg ikke om procent af budgettet osv., men om reel oprustning eller nedrustning. Kan Venstre garantere, at selv om vi stemmer ja til denne forfatning, betyder det ikke, at der skal ske en oprustning, og at vi får mulighed for at nedruste?

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Der bliver ikke tale om nogen oprustning, selv om man stemmer ja til forfatningen, men det er klart, at forsvarsspørgsmål er noget, som alle landene kan være fælles om. Det drejer sig om, at de midler, vi afsætter til vore landes forsvar, koordineres så godt som muligt, ikke mindst i øjeblikket, hvor flere og flere lande faktisk påtager sig en international indsats uden for Europas grænser. Så er det ekstra vigtigt, at vi koordinerer indsatsen. Men der er ikke tale om hverken op- eller nedrustning. Det danske forsvarsforlig består, også selv om vi får et ja til forfatningstraktaten.

**Formanden:**

Efter en ordførertale og 24 korte bemærkninger kan vi sige tak til fru Charlotte Antonsen og gå videre i ordførerrækken.

**Helle Thorning-Schmidt (S):**

Socialdemokraternes formand, Jens Otto Krag, gik på Folketingets talerstol for sidste gang den 3. oktober 1972, og hans baggrund for at gå herop sidste gang var jo europæisk. Det var nemlig dagen forinden lykkedes ham at fuldende sin allervigtigste bedrift; befolkningen fulgte Krags råd og stemte ja til at blive en del af det europæiske fællesskab. Jeg har valgt at begynde mit arbejde her i Folketingssalen, hvor Krag sluttede sit, nemlig med Danmarks forhold til Europa, og det er ingen tilfældighed.

Meget har selvfølgelig ændret sig i de 27 år, der er gået siden det første ja til Europa, ikke mindst for os i Socialdemokratiet. Men Krags ja til Europa var båret af en stor vision om dansk deltagelse i et fællesskab med mulighed for at løse en række af de problemer, som ingen lande kunne løse alene, sikre grundlaget for økono-